

KYYTI - LUKUHAASTE

LUE 10 KIRJAA VUODEN AIKANA.

KYMENLAAKSON SYVIN OLEMUS

Suomemme heimot tunnetaan: hitaat hämäläiset, kierot savolaiset, lupsakat karjalaiset ja ylpeät pohjalaiset. Entäpä Kymenlaakson asujaimisto, millaisia he ovat?

Sitä emme taida tietää itsekään: Kuntaliiton vuonna 2017 teettämän tutkimuksen mukaan Kymenlaakso on maakunnista se, johon asukkaat samastuvat vähiten. Täällä keskeinen yksikkö on pienempi, esimerkiksi kylä, kunta tai kaupunki. Mielikuvat niistä voivat olla yhtä selkeät kuin käsitys merelle katsovasta etelästä ja sisämaahan suuntautuvasta pohjoisesta.

Onko sitten mitään, mikä yhdistää koko maakuntaa? Kielikään se ei voi olla, kun itä- ja länsimurteiden raja sattuu kulkemaan suoraan Kymenlaakson läpi.

Tarkin katse voi olla muualta tulleella. Pohjanmaalta vuonna 1975 muuttaneen lääninkirjailija Matti Mäkelän mukaan Kymenlaaksossa on mahdollista kehittyä, eikä täällä ole häpeäksi olla keskeneräinen. Samaa sanoo kuusankoskelainen näyttelijä Maija-Liisa Peuhu, joka kuvaa kymenlaaksolaista ihmistä sanalla väljä. Ehkä voisi ajatella, että täällä identiteetti virtaa kuin maakuntaa halkova Kymijoki. Jospa kymenlaaksolaisuudessa on kyse ennen kaikkea vapaudesta? Maa- ja meriliikenteen risteyspaikka toivottaa tervetulleeksi kenet tahansa ja antaa jokaisen olla oma itsensä.

Maakuntaidentiteetti voi perustua muuhunkin kuin kansanluonteeseen. Aiemmin mainitun tutkimuksen mukaan ihmiset kiinnittyvät Kymenlaaksossa ennen muuta esteettisiin tekijöihin, kuten monipuoliseen luontoon, maisemiin ja rakennuksiin. Esteettistä on tietysti myös kirjallisuus, kuten muukin taide. Kymenlaaksolainen kirjallisuus sopii monimuotoisuudessaan jatkumoon mainiosti: yksi voi uppoutua runoihin, toinen kahlata lähihistoriassa ja kolmas sukeltaa romaaniin. Rikkain vuoropuhelu syntyy aina erilaisista lähtökohdista. Luetaan ja jaetaan kokemuksia, Kymenlaaksosta ja muutenkin!

PS. Vaihtoehtona kymenlaaksolaisen kirjailijan kirjalle on tässä kuussa murteella kirjoitettu kirja. Nämä voi halutessaan myös yhdistää, sillä kouvolaalaisen Seppo Mikkolan kaskukirjassa *Kuukerpalli* sama tarina kerrotaan aina vähintään viidellä murteella. Siitä vain valitsemaan!

Niko Kirjavala, Kotkan kaupunginkirjasto

LISÄÄ VINKKEJÄ MAALISKUUN HAASTEeseen

Kymenlaaksoilaisen kirjailijan kirja

- Katariina Hakaniemi: Suora lähetys *
- Kari Häkämies: Vallan hinta
- Jari Järvelä: Klik
- Anu Kuusenoksa: Prinssi jolla ei ollut sydäntä
- Sanna Lönnfors: Pyhtää Sisällissodassa *
- Heleena Lönnroth: Kerran vielä tytöt
- Seppo Mikkola: Kuukerpalli
- Pelle Miljoona: Aquariuksen poika
- Mika Rissanen: Kuohuvaa historiaa : tarinoita tuopin takaa *
- Unto Seppänen: Evakko: romaani
- Raija Siekkinen: Novellit
- Ulla-Maija Sievinen: Kymijoella *
- Jouni Sjöblom: Petter Lax : historiallinen romaani
- Mirja Turunen: Veripellot *
- Ville Viinikainen: Lopun jäljet

Vaihtoehtolista: Murteella kirjoitettu kirja

- Mikko Haaksluoto: Kylän kollit
- Kristiina Harjula: Pispalan kiviä
- Simo Hämäläinen: Kätkäläisen tarina
- Rosa Liksom: Väliaikainen
- Heli Laaksonen: Lähtisiks föli? *
- Mie rakastan sinuu karjalaks
- Minna Mikkanen: Kotijoukot
- Anni Nykänen Mummo
- Maria Peura: On rakkautes ääretön
- Minna Ronkainen: 82140 Kiihtelysvaara
- Esa-Pekka Tiitinen: Anjan lähes erinomainen elämä
- Heikki Turunen: Kuokka ja kannel: romaani 1
- Kari Valto: Pajarit
- Marja Leena Virtanen: Kiurun tytär

* merkityt ovat tietokirjoja.

Lukuhaasteen saat kirjastosta tai Kyyti-Finnasta.